

## D. Serbowstwo wokoło Lubnjowa.

### XVIII. Lubnjowska wosada.

Do Lubnjowskeje wosady służeju: město Lubnjow (Lübbena) a Błotowske wsy Bobolce resp. Bobolice (Boblitz), Lipje (Leipe), Lědy (wurjek. Ljëdy, Smol. wop. Leda, n. Lehde, tak mjenowana Błotowska Venezia = Spreewaldvenedig) a sotrowskej wosadze: Lubń (Gross-Lübbenau) a Cerkwice (Smol. Cerkwica, n. Zerkwitz).

Lubnjowsku wosadu zastarataj wot starych časow dwaj duchownaj: wyšsi farař, kiž jenož w Lubnjowje předuje, a diakonus, kiž je z dobom farař w Cerkwicach a Lubnju. Najsławniši\*) Lubnjowscy duchowni běchu: Jakub Jan (Janus) 1563—73, † 83 l. stary jako wyšsi farař w Ruhlandže. Běše wučeny duchowny a dobry īaćanski basnik. — Jan Chojnan z Brjazyna, syn tamnišeho duchowneho 1641—1664, studowaše a pisaše wjele serbski (nadrobniše powěsće wo nim namakaju so pječa w cyrkwińskich knihach w Lubnju); Chojnanowy syn Pawoł běše 1671—80 ze serbskim fararjom w Tarpem (Terpt) p. Lubnjowa. — Jan Gottlieb Hauptmann z Wittenberga 1750—68, znaty delnjoserbski rěčnicař. Wobšerny žiwjenjoběh hl. pola Fahlischa. Jeho serbski słownik, kiž so na Lubnjowskej farje khowaše, je so po Stempelowej smjerći zhubił, najskeršo antiquarej do Barlina sobu předał. — Jan Bohukhwał Hellwig, rodz. 1757 w Khoćebuzu, běše 1786—1816 z kapłanom w Lubnjowje a fararjom w Cerkwicach a Lubnju, a tón ma na swědomju gwałtne přeněmčenje tuteju wosadow, kaž Fahlisch wo nim khwali! Kak mudrje je wón to započał, je hižo wobšernje wopisane wot Jenča we jeho stawiznach serbskeje rěče (Čas. M. S. 1853—54 str. 105). — Křesćan Bžedrich Stempel, rodz. 29. nov. 1787 w Parcowje, syn tamnišeho fararja Kř. Bž. Stempla, studowaše w Lipsku a bu, něšto lět -z domjacym wučerjom pobywši, 29. sept. 1813 za fararja do Malinja p. Drjewka, 1. julija 1823 za wyššeho fararja do Lubnjowa powołany, hdźež so 1. měrca 1863 emeritować da a 2. hapryla 1867 skoro 80 lět stary wumrě. Fahlisch (Němc) wo nim takle khwali: „Ze Stempelom so skónči rjad serbskich fararjow w Lubnjowje. Bjez wustača je wón stajnje za swoje lube Serbowstwo džěłał a někotru nóc z napisowanjom serbskich basničkow, bajkow a powěscow přečinił. Bohužel su so tute drohotne pokłady, wot jeho nmrěwcow dosć njespóznate a njeważene, zahubjenju přepodałe a wědomosći wurubiłe. Stempel běše muž połny nadobneje myslé (Edelmut) a bohabojosće. Jeho wopomnjeće budže hišće dołho mjez nami žiwe.“ — Tak khwala Němcy spravných a swěrnych Serbow. — Wot 1. 1882 je w Lubnjowje zaso

\*) Dospołny zapis Lubnjowskich fararjow a kapłanow namaka so w kedźby hódnej krónicy: Geschichte der Spreewaldstadt Lübbenau v. Fahlisch, Lübbenau 1877.